

zednie, hogy ezektől a befolyásoktól, a melyekből, ha a cselekvés terére lépnek, bűnpör és bombamerénylet lesz, az oláh népet megoltalmazza, az oláh egyházat és klérust e mozgalmaktól elszigetelje és a magyarság védelmét mindenütt a nyelvhatárokon napirendre tűzve, elsőrendű és fontosságu kérdésévé tegye a magyar politikának.

A második polgármesteri állás.

— Két óras vita a közgyűlésen. —

(Saját tudósítónktól.) Csütörtökön délután négy órakor mérsékelt érdeklődés mellett folytatták a februári közgyűlést, de a második polgármesteri állás kérdése körül támadt hosszú vita miatt a tárgysorozatnak mindössze két pontját sikerült letárgyalni. A tanács napirendre térést javasolt a második polgármesteri állás szervezése fölött s a tanácsi előterjesztés után, amit *Taschler* Endre főjegyző terjesztett elő. Egész vitalavina indult meg, amelynek a hosszadalmasságát kedélyes közbeszólások áradatával ellensúlyozták a tréfásabb kedvű városatyák. A másik ügy, amit elintéztek, kisebb jelentőségű: a kis- és magyósszeszéki vízálamos területek hasznosítása. Ezzel aztán ki is merült a közgyűlés ideje, de főleg — a városatyák türelme. Az elnök látván ezt, a közgyűlést hamar berekesztette és a folytatását *március negyedikére*, a jövő hét szerdájára halasztotta el. A mai közgyűlési vitáról az alábbi részletes tudósításunkban számolunk be:

A közgyűlésen *Bokor Pál* helyettes-polgármester elnökölt. Jegyzők: *Taschler* Endre főjegyző és *Rack Lipót* aljegyző. A múlt ülés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése után a közgyűlés áttér a napirend folytatódó tárgyalására.

Elnök bejelenti ezután a *póttárgyakat*. Ezek: a paprikatermelő telep létesítésére vonatkozó miniszteri leirat, a rendőrségi államsegély felosztása, a röszei templom ügye és a házadómentesség meghosszabbítása.

(Kezdődik a nagy vita.)

Ezután a napirend folytatódó tárgyalására tér át a közgyűlés. A második polgármesteri állás szervezése ügyében a tanács napirendre térést javasolt, mivelhogy az állás szervezése előtt most még törvényes akadályok állanak.

Wimmer Fülöp abban a neményben szólal föl, hogy a tanács javaslatát a közgyűlés nem fogadja el. Ennél fontosabb kérdést ezidőszent nem talál az egész közigazgatásban s éppen emiatt is szükséges most már ennek a kérdésnek a megoldása. Nem kíván utalni arra, hogy a város örök érdemeit szerzett polgármestere hosszabb idő óta a város ügyeit betegsége miatt személyesen nem vezetheti, mert csak örülne annak, ha a polgármestert mielőbb a legjobb egészségben viszontláthatná, de még akkor is arra kell törekednie a város közönségének, hogy azokat a teendőket, amelyek a polgármestert nem törvényesen terhelik le, egy külön tanácsosra ruházzák át, akit direkt azért tartana a város közönsége, hogy a polgármestert helyettesítse. Indítványozza, utasítsa a közgyűlés a szervező bizottságot, hogy ennek az állásnak a kérdésével a restauráció előtt foglalkozzék. Mindenki elismeri, hogy *Szeged* város polgármesterének munkaköre egy ember részére sok, kéri tehát indítványa elfogadását. *Szivessy Lehel* dr. teljes egészében magáévá teszi *Wimmer* indítványát. Utal arra, hogy amikor ennek az állásnak az eszméje a fizetésrendezés során fölmerült, a polgármester kitűnő egészségben s már akkor is amellet volt a közvélemény — tisztán a város fejlődése érdekében, — hogy azokat a teendőket, amelyek a polgármestert a reprezentáción kívül terhelik, egy másodpolgármesterre ruházzák át.

Obláth Lipót: Akkor helyettes királyi állást is kellene szervezni!

Szivessy Lehel: Erre az a válaszom,

hogy a király egy alkotmányos ország hatálm képviselője, míg a polgármester egy munkaerő, akinek munkatársakra van szüksége. (Fölkiáltások: *Ugy van!*) Törvényszakasokat idéz, amelyekből kitűnik, hogy a másodpolgármesteri állás szervezése előtt törvényes akadályok nem állanak. Arra kéri a közgyűlést, hogy *Wimmer Fülöp* indítványa értelmében utasítsák a szervező bizottságot, hogy a polgármestert helyettesítő külön tanácsos teendőit állapítsa meg és a legközelebbi közgyűlésnek tegyen javaslatot ebben az ügyben. *Pillich Kálmán* a tanács indokait fogadja el és ezért pártolja a tanács javaslatát. Szerinte az 1886-iki törvény a város adminisztrációjának és minden ügyének vezetését egy ember: a polgármester kezébe teszi le.

Balogh Károly: Osztatlanul.

Pillich Kálmán: Népiesen megvilágítva a dolgot, olyan második polgármesteri állás, mintha a négyes fogatot két kocsihoz bízna, az egyik jobbra, a másik balra rángatná a gyeplőt, aminek az a következménye, hogy a kocsi felborul.

Wimmer Fülöp: Nagyon rossz hasonlat. Sántít.

Fölkiáltások: De mennyire!

Pillich Kálmán befejezi felszólalását és ismételtén a tanács javaslatát ajánlja elfogadásra. *Becsey Károly* dr. *Pillich Kálmán* álláspontjához csatlakozik. Szerinte is a második polgármesteri állás szervezésének törvényes akadályai vannak, a közgyűlés tehát nem mehet bele abba, hogy egy törvénytelen indítványt támogasson. Kérdezi, miért nem sorolták föl azokat a teendőket, amiket a második polgármesterre akarnának hárítani az indítványozók. Ilyenformán a polgármestert helyettesítő tanácsosnak még munkakört sem tudnak adni. Ellenzi az indítványt még azért is, mert a polgármestertől sohasem hallotta még, hogy túl van terhelve munkával. A tanácsi javaslat elfogadását kéri.

(A tanács dicsérete.)

Kormányos Benő dr. két álláspont közelmét látja ebben a kérdésben, az egyik akarja az új állást, a másik nem s a küzdelemből ő azt látja, hogy a mérleg az akarók

— Eljönni önnel, abbé ur? De hisz nem tehetem — mit szólna atyám?

— És szemeit lesütve tette hozzá:

— Hiszen tovább is láthatjuk egymást itt. Senkisé fog erről tudni, abbé ur.

Az abbé nem értette meg, mit akar mondani ezzel és tüzzel folytatta az ostromlást.

— Marie, kérem, minthogy mégis egy kissé szeret engem, jöjjön velem. Nálam kell lennie. El kell hagynia atyját és odahaza szülőfalumban, megesküszünk.

A leány hirtelen föltekintett és ámulva nézett Chabertre.

— Megesküszünk? . . .

— De persze . . . hát nem akar a feleségem lenni?!

Ekkor kacagásra fakadt Marie.

— Ó abbé ur, ön csak gunyt üz velem. Nézze csak, hiszen miként lehetne valaki papnak a felesége?

— De hiszen én nem vagyok pap! Nem vagyok pap! — kiáltotta Chabert.

— Még csak tanuló vagyok . . . kano-nok; azaz, hogy még nem tettem le a fogadást, még teljesen szabad vagyok — haza akarok menni — kis házam, földem van — nem félek a mezei munkától, mint barátaim. Jöjjön velem, oly boldogok leszünk.

Most Marie is elkomolyodott. Megrázta a fejét és így szólt:

— Ó, mindezt én nem értem. Papi ruhát visel, a haja le van vágva, mint a papoké, papi imakönyv van a kezében, papnöveldében lakik, tehát pap, mint a többi és egészen bizonyos, hogy én nem lehetek papnak a felesége.

Mindezt haragos, majdnem kemény hangon mondta. Chabert úgy érezte, hogy egész gyönyörű álma széjjelpattant, mint a szappanbuborék. Halántékán gyöngyözött a veriték s kétségbeesetten dadogta:

— Tehát nem akar?

— Pap felesége lenni? Ó nem! És az atyám sem engedné. És különben sem jutottam még ennyire. Ha úgy akarom: holnap is férjhez mehetek, akad, aki elvesz és nincs szükségem papra.

A vasalója után nyult és dühös buzgalommal folytatta munkáját, mintha megsértették volna. Hirtelen zokogást hallott. Az abbé ott ült, fejét kezeibe temetve, könyökével a sövényre támaszkodva és sirt.

Ez meghatotta Mariet, mert nem volt gonosz természetű. Közeledett feléje, csuhája ujjára tette kezét és így szólt:

— Ne, ne haragudjon, abbé ur. Nem tehetek róla, hogy — hogy ön pap.

Chabert föltekintett a leány arcára. Pillantása végig siklott a bájos képen: olyan

fiatal volt, oly kíváncsú, szürke szemével, eperpiros szájával, szőke hajával és arca nyaka puha, hamvas bőrével. És mindez — egész fiatalsága, asszonyi bája másé lesz, másé! A fekete csuha, mely feszegeti mellét, derekát: örökre elválasztja őket egymástól, mert pap felesége nem akar lenni Marie és ő nem akar erkölcstelen viszonyt.

— És hirtelen mélységesen bánatos és önzetlen, majd testvéries gyöngédség érzése váltotta föl előbbi szenvedélyes fájdalmát. Szánalmat érzett mindkettőjük iránt — mert isten tudja, ki fogja letépni, lehervasztani e bájos virágszálat? S szívét úgy szorongatta a válás keserve!

Fölkelt, mindkét karjával fölemelte magához Mariet, szívéhez szoritotta és arca egy pillanatra az övéhez simult . . .

Azután szeliden letette újra a földre és így szólt:

— Isten veled, gyermekem!

Ő is sirt.

— Isten veled, sutto-gta. — Gyors léptekkel távozott Chabert, lesietett a városkába vezető lejtőn. A délutáni óra perzselő napja forrón sütött le sötét alakjára. És nyakát, hátát, mintha sebesre égetné a fekete csuha.

Butorokat

legjobban és legolcsóbban
az újonnan megnyitott
BERNOVICS GYULA
bútoráruházában szerezhethetünk be.

Kárász-u. 7.

és mindenemű lakásberendezési cikkeket

Telefonszám: 1303.

SZEGED.